

DUBRAVKA BALEN-LETUNIĆ

Arheološki muzej u Zagrebu

LATENSKÉ ŽVALE IZ SLAVONSKOG KOBASA

UDK 903"638" (497.13)

Izvorni znanstveni rad

Autor u prilogu iznosi tipološku i kronološku atribuciju konjskih žvala iz Slavanskog Kobasa, a uporedo obrađuje i skupinu karika, sa po četiri pravilno raspoređena zadebljanja, iz Dalja i Novih Banovaca, za koje — s obzirom na karakterističan oblik — pretpostavlja da su, također, pripadali konjskim žvalama.

Prilikom obrade latenske građe iz prehistorijske zbirke Arheološkog muzeja u Zagrebu, inače brojne i raznovrsne, gotovo redovito ide napomena da pripada slučajnim nalazima, ili je dobivena nestručnim iskopavanjima muzejskih povjerenika potkraj prošlog i početkom ovog stoljeća. Sakupljana na takav način lišena je u većini slučajeva potrebne dokumentacije, pa stoga ne pruža velike mogućnosti za arheološku, odnosno historijsku interpretaciju. Izuzetak ne čine niti žvale nađene u Slavanskom Kobasu¹ (Slavonski Brod), kao i brončane križne karike iz Dalja² i Novih Banovaca³. Osim nalazišta, godine nabave, imena darovatelja ili prodavača o tim nalazima ne posjedujemo drugih podataka. Kako se u stručnoj literaturi posljednje vrijeme dosta pažnje posvećuje konjskoj i konjaničkoj opremi, ovih nekoliko nalaza iz zbirke Muzeja bili bi skroman prilog ovoj problematici⁴.

¹ Za navedene žvale, osim imena lokaliteta, ne posjedujemo drugih podataka. S istog lokaliteta potječu četiri predmeta koja je 1910. god. Muzeju poklonio A. Bukvić, i to željezno koplje kasnolatske sheme, a dva željezna noža i bradva su iz rimskog vremena.

² Primjerak iz Dalja (T. 1:1) kupljen je 1906. god. od H. Batora.

³ Primjerak iz Novih Banovaca (T. 1:2) kupljen je 1910. god. od K. Brennera, a primjerak (T. 1:3) kupljen je 1902. god. od F. Wenzela.

⁴ Od konjaničke opreme Muzej čuva, uz nekoliko već objavljenih, i dva primjerka neobjavljenih ostruga s krajevima u obliku gumba; stoga karti rasprostiranja treba dodati i primjerak iz Sarvaša (kupljen od J. Gassenheimera 1909. god.) i Pačina (bez podataka). Za kartu rasprostiranja ostruga navedenog tipa cf. D. Božič, *O starosti konjaničke groba št. 16 z latenskoga grobišča na beograjski Karaburmi*, Keftitsci voz, *Posavski muzej Brešce*, knj. 9, 1984, 1137 sqq., fig. 3.

Opis zvala (T. 1 : 4)

Željezne žvale (kandare) sastavljene su od dviju paralelnih stranica, kojima je gornji kraj savijen i završava polukružnim zadebljanjima, a donji većim okruglim ušicama kroz koje su provučene dvije šipke spojene petljom na sredini. Na njih su, sa svake strane, nanizane po jedna veća alka u obliku kruške, zatim naizmjenično mali željezni valjci, a potom brončane i željezne karike sa po četiri pravilna u križ raspoređena zadebljanja. Stranice su četvrtasto proširene u donjoj trećini i probijene sa dvije rupe. Kroz donje rupe provučena je masivna šipka u sredini zadebljala, a prema krajevima sužena.⁵

Kobaški primjerak bi konstrukcijom, odnosno tipološkim odlikama, pripadao tračkom tipu zvala. U literaturi je ovaj tip zvala obrađivan u nekoliko navrata, a među prvima na njih ukazuje I. Venedikov, iznoseći mišljenje da su u upotrebi već u 3. st. p. n. e. pa sve do 1. st. n. e.⁶ V. Zirra obrađuje i kartira uz ostale tipove zvala latenskog doba u Rumunjskoj⁷ i ovaj tip, dok s područja Jugoslavije malobrojne primjerke, poznate uglavnom iz literatuure, registrira W. M. Werner⁸. Obradujući grobne cjeline, koje sadržavaju žvale ovog tipa, uzevši u obzir i konjanički grob 16 iz Karaburme u Beogradu, Z. Wozniak je mišljenja da su one u upotrebi od sredine 3. st. p. n. e., ili još i ranije s obzirom na njegovu dataciju navedenog groba, i koriste se sve do 1. st. n. e.⁹ Grob 16 iz Karaburme u Beogradu do sada je jedina poznata grobna cjelina na području Jugoslavije s tračkim tipom zvala; u literaturi je valorizirana u nekoliko navrata, a mišljenja pojedinih autora o dataciji groba su različita. Tako J. Todorović datira grob u prvu polovicu 1. st. p. n. e.,¹⁰ a potom u mlađu fazu perioda III (Period kulturnog i ekonomskog prosperiteta),¹¹ dok Z. Wozniak opredjeljuje grob u razdoblje ranog latena.¹² J. Bujna svrstava grob u svoj LT B2b stupanj,¹³ a D. Božič u razdoblje kasnog latena, odnosno u stupanj Beograd 3 po njegovoj podjeli mlađeg željeznog doba u jugoslavenskom Podunavlju.¹⁴ Analizirajući grob, Božič se dotakao i problema datacije zvala tračkog tipa. Osim na navedeni grob, osvrće se i na grobove koji su poslužili pojedinim autorima i za dataciju zvala, te dolazi do zaključka da su oni ili nepravilno datirani (Ljiljače, Karaburma) ili ne sadrže žvale (Lipnica) koje odgovaraju tračkom tipu. Božič smatra da

⁵ Dimenzije zvala: dužina 24,8 cm, širina 14 cm.

⁶ I. Venedikov, Trakijskata juzda, *Izvestija na Arheologičeskija Institut XXI*, 1957, 161 sqq.

⁷ V. Zirra, Latènezeitliche Trensens in Rumänien, *Hamburger Beiträge zur Archäologie VIII*, 1981, 124 sqq., fig. 4–6.

⁸ W. M. Werner, Latènezeitliche Trensens in Jugoslawien, *Keltski voz*, Posavski muzej Brezice, knj. 6, 1984, 1147 sqq., fig. 4, lista (Liste) 3. — W. M. Werner, Pferdetransens aus Südosteuropa, *Archäologisches Korrespondenzblatt* 115/4, 1985, 475, karta (Karte) 7.

⁹ Z. Wozniak, Die östliche Randzone der Latènekultur, *Germania* 54/2, 1976, 394.

¹⁰ J. Todorović, Kelti u jugoistočnoj Evropi, *Dissertationes VII*, 1968, 78, 148, T. XXXVI: 3.

¹¹ J. Todorović, Praistorijska Karaburma I, *Dissertationes et Monographiae XIII*, 1972, 15 sq., 86 sq., T. VI: 1–2.

¹² Z. Wozniak, o.c. (nota 9), 394.

¹³ J. Bujna, Spiegelung der Sozialstruktur auf Latènezeitlichen Gräberfeldern im Karpatenbencken, *Pamiatky Archeologické LXXIII/2*, 1982, 326, 342, 406.

¹⁴ D. Božič, (nota 4), 136. — D. Božič, Relativna kronologija mlajše železne dobe v jugoslovanskem Podonavju, *Arheološki vestnik XXXII*, 1981, 319 sqq., T. 3: 30–38, 4: 39–51, 5: 52–61.

grobovi s ovakvim žvalama pripadaju kasnom latenu, što argumentira nalazima iz grobova Vračkog okruga, koji sadrže materijal mahom karakterističan za kasni latenu.¹⁵

Zvale iz Slavenskog Kobaša konstrukcijom i dimenzijama najbližnje bi bile žvalama groba 16 iz Karaburme u Beogradu,¹⁶ premda se od njih neznatno razlikuju u nekim detaljima. Naime, četvrtasto proširenje stranica zvala iz Karaburme probijeno je sa tri reda rupica, a kroz srednje je provučena relativno ravna šipka. Ako se uvaži mišljenje da su alke navedenih zvala najvjerojatnije bile formirane u obliku slova omega, onda bi se i po tome razlikovale od kobaških, kojih alke imaju oblik kruške. Bez popratnih nalaza žvale se ne mogu decidirano vremenski opredjeliti, ali s obzirom na brojne analogne primjerke mogli bismo ih uvrstiti u razdoblje kasnog latena. Ipak treba računati da se predmeti ovakve namjene mogu i duže zadržati u upotrebi, pa bi stoga prelazili okvire uže datacije.

Brončane križne karike zadebljanih krajeva iz Dalja (T. 1 : 1) i Novih Banovaca (T. 1 : 2, 3) vjerojatno su također bile dodaci žvalama tračkog tipa. Oblikom i dimenzijama veoma su slični onima sa zvala iz Slavenskog Kobaša, Karaburme, Starog Slankamena,¹⁷ te Gradca kod Posušja.¹⁸ Daljski su materijal prikupili sakupljači s nekoliko položaja (Busija, Banjkaš, Schmiedererova ciglana i Daljske Planine), pa mu stoga nedostaje i najosnovnija dokumentacija. Za onaj dobiven sistematskim istraživanjem (Hoffiller 1900—1911. god.) dokumentacija na žalost nije ostala sačuvana, pa za bogati fundus ovog lokaliteta ostaje uglavnom mogućnost tipološke analize.¹⁹ Položaj Planina, a njime je označen i primjerak ovog lokaliteta, obuhvaća brežuljkasti teren raspoređen vinogradima.²⁰ Latenski nalazi iz ovog položaja koje čuva Muzej pripadaju uglavnom kraju srednjeg i kasnom latenu.²¹ Brojni novobanovački materijal iz zbirke Arheološkog muzeja u Zagrebu većim je dijelom objavljen, a potječe također iz nestručno vođenih iskopavanja više sakupljača. Materijal prikupljen sa tri položaja ovog lokaliteta (Sirova bašta, Silerovo zemljište i Purger) okvirno pripada vremenu srednjeg, odnosno veći dio kasnom latenu.²² Kako su navedene karike u obliku križa zadebljanih krajeva izradom i oblikom veoma slične onima sa zvala tračkog tipa, možemo pretpostaviti da su nekad i bile sastavni dio zvala. Ukoliko je ova pretpostavka točna, onda bi primjerke iz Dalja i Novih Banovaca trebalo također datirati kao i žvale iz Slavenskog Kobaša, odnosno u razdoblje kasnog latena.

¹⁵ D. Božić, (nota 4), 136. — B. Nikolov, Trakijski pametnici v Vračansko. *Izvestija na Arheologičeskoja Institut* XXVIII, 1965, 174 sqq., fig. 15, 23, 25, 30.

¹⁶ J. Tođorović, o. c., (nota 11), grob 16, T. VI: 1—2.

¹⁷ W. M. Werner, o. c., (nota 4), fig. 4: 4.

¹⁸ W. M. Werner, o. c., (nota 8), fig. 4: 3.

¹⁹ N. Majnarić-Pandžić, *Keltsko-latenska kultura u Slavoniji i Srijemu*, *Acta Musei Cibalensis* 2, 1970, 16 sqq., T. III: 1—12, IV: 1—10, V: 4—7, VI: 1—8, VII: 1—5, VIII: 1—11, XXIV: 10, XXV: 7, XLVII: 1.

²⁰ Za topografiju Dalja i stariju literaturu cf., Z. Vinski, *Dalj*, *Enzyklopädisches Handbuch zur Ur- und Frühgeschichte Europas* 1, 1966, 263i. — Za položaj Dalj-Planina cf., M. Bulat, *Topografska istraživanja limesa u Slavoniji i Baranji*, *Osječki zbornik* XII, 1969, 42 sq.

²¹ N. Majnarić-Pandžić, o. c., (nota 19), 24, T. III: 6, V: 4, VI: 3, 7, 8, VII: 4, VIII: 11.

²² N. Majnarić-Pandžić, o. c., (nota 19), 36 sqq., T. XXVI: 1—8, XXVII: 1—11, XXVIII: 1—8, XXIX: 6.

Mnogo je dakako teže pojedine lokalitete, a napose pojedinačne nalaze pripisati određenoj etničkoj skupini. Latenskodobni nalazi s područja Srijema, pa tako i oni iz Novih Banovaca, nesumnjivo su pripadali Skordiscima.²³ Zbog nedovoljne istraženosti terena, nalaze iz istočne Slavonije, a napose one iz područja njenog posavskog dijela znatno je teže etnički opredijeliti. Nekoliko pojedinačnih nalaza, a isto tako onih dobivenih prilikom sondažnih istraživanja skromnih razmjera, za sada nam ne mogu dati odgovor na ovo pitanje. Naime, nalazi keramike rađene na lončarskom kolu, oblika karakterističnih za kasni laten, još uvijek ne mogu biti potvrda o etničkoj prisutnosti Kelta na ovom području. Treba imati u vidu, kako to ističu pojedini autori, i panonsko autohtono stanovništvo, koje je upotrebljavalo, a možda i proizvodilo keramiku ove vrste.²⁴ Predmete izrađene od metala i stakla, koji imaju stilska obilježja keltskih radionica, za sada bismo mogli smatrati importom na ovo područje.²⁵ Za etničko determiniranje mjerodavne bi bile ponajprije nekropole, pa bi materijal nađen u tom kontekstu dao sigurno podatke za etničko opredjeljenje, ali na žalost one u posavskom dijelu Slavonije nisu istraživane.

Kako smo istakli, opisana arheološka građa lišena je i najosnovnijih podataka; gledajući je iz tog aspekta, ono gubi značaj dobro dokumentiranog arheološkog izvora, ali nam ipak može poslužiti kao polazna točka za buduća arheološka istraživanja.

POPIS I SADRŽAJ TABLE* TAFELVERZEICHNIS

Tabla 1

Tafel 1

1, Dalj. — 2—3, Novi Banovci. — 4, Slavonski Kobaš. — Mj. (M.): 1 : 2.

ZUSAMMENFASSUNG

LATENETRENSEN AUS SLAVONSKI KOBAS

Der Latenefundus in der vorgeschichtlichen Sammlung des Archäologischen Museums in Zagreb ist zahlreich und vielfältig, und stammt hauptsächlich aus Zufallsfunden, oder aus unfachgemäßen Ausgrabungen von Sammlern vom Ende des vorigen und Anfang unseres Jahrhunderts. Dieser Gruppe von Zufallsfunden muß man auch die Trensen aus Slavonski Kobaš¹⁵ (T. 1 : 4) sowie auch die Kreuze mit Mitelloch und Endköpfen aus Dalj² (T., 1 : 1) und Novi Banovci³ (T. 1 : 2, 3) zu-

²³ B. Jovanović, Mlade gvozdeno doba, Pristorija Vojvodine, *Monumenta Archaeologica* 2, 1974, 277, sqq.

²⁴ N. Majnarić-Pandžić, Pregled istraživanja keltskolatenske kulture u sjevernoj Hrvatskoj, Izdanja Hrvatskog arheološkog društva 2, 1978, 194. — N. Majnarić-Pandžić, Prilog problematici kasnolatenkih utvrđenih na-

selja u Slavoniji, *Opuscula Archaeologica* 9, 1984, 26 sqq.

25 j Todorović, o. c. (nota 10), T. VI: 11. Majnarić-Pandžić, (nota 19), 62, T. XV: ^{TM} Q Q\$ XXI 1 67 XXII-4.

* Crteže je izradila Anđelka Fortuna, na čemu najljepše zahvaljujem.

zählen. Ihren typologischen Merkmalen nach gehören die Trensen dem thrakischen Typ an, und auch die bronzenen Kreuze mit Endköpfen waren wahrscheinlich ursprünglich Bestandteile von Trensen des thrakischen Typs.^{16>17>18} Die Ansichten der verschiedenen Autoren über das Auftreten und die Dauer dieses Trensentyps gehen auseinander. Nach I. Venedikov waren sie vom 3. Jahrhundert v. u. Z. bis zum 1. Jahrhundert u. Z. in Gebrauch.⁶ Z. Wozniak behandelt geschlossene Gräberfunde mit diesem Trensentyp das Reitergrab 16 aus Karaburma in Beograd inbegriffen, und ist der Meinung, daß sie von der Mitte des 3. Jahrhunderts v. u. Z. bis zum 1. Jahrhundert u. Z. auftreten, beziehungsweise, auch schon früher, im Hinblick auf seine Datierung des erwähnten Grabes.⁹ D. Božič datiert die Trensen dieses Typs in die späte Latenezeit.¹⁵ V. Zirra bearbeitet und kartiert neben anderen Typen von Latenetrensen aus Rumänien auch diesen Typ⁷, während W. M. Werner die wenigen Exemplare aus Jugoslawien registriert hat.⁸ Das Grab 16 aus Karaburma ist der einzige bis jetzt bekannte geschlossene Fund mit diesem Trensentyp. Das Grab ist mehrmals valorisiert worden, aber die Datierungen sind verschieden. So datiert J. Todorović das Grab in die erste Hälfte des 1. Jahrhunderts v. u. Z., später dann jedoch in die jüngere Phase der Periode III.,¹¹ während Z. Wozniak das Grab in die frühe Latenezeit datiert.¹² J. Bujna teilt das Grab in die frühe Latenezeit datiert.¹² J. Bujna teilt das Grab in seine LT B2b Stufe ein,¹³ und D. Božič in die späte Latene, beziehungsweise in die Stufe Beograd 3, nach einer Einteilung der Latenezeit im jugoslawischen Donaugebiet.¹⁴ Da die Trensen und Kreuze mit Endköpfen Zufallsfunde sind, kann man sie nur schwer mit Bestimmtheit datieren. In Anbetracht der analogen Exemplare aus geschlossenen Grabfunden, in erster Linie der Trensen aus Grab 16 aus Karaburma in Beograd,¹⁶ sind die Trensen aus Slavonski Kobaš und die Kreuze mit Endköpfen aus Dalj und Novi Banovci in die späte Latenezeit zu datieren. Es muß damit gerechnet werden, daß sie auch durch eine längere Zeit in Gebrauch waren, und deshalb diesen engen Rahmen der Datierung überschreiten könnten.

Viel schwerer fällt es, diese Funde einer bestimmten ethnischen Gruppe zuzuteilen. Die latenezeitlichen Funde aus Syrmien, und damit auch diejenigen aus Novi Banovci, haben zweifellos den Skordiskern angehört.²³ Wegen des ungenügend erforschten Terrains bereiten die Funde aus Ostslawonien, ganz besonders diejenigen aus dem Savegebiet Slawoniens, bedeutend mehr Schwierigkeiten bei der ethnischen Zuschreibung. Keramikfunde, die auf der Töpferscheibe hergestellt wurden, sowie die wenigen Gegenstände aus Glas und Metall mit stilistischen Merkmalen keltischer Werkstätten, sagen auch nichts über die ethnische Anwesenheit der Kelten aus. Man muß in Betracht ziehen, wie das einige Autoren betonen, daß die autochthone pannonische Bevölkerung diese Art von Keramik in Gebrauch hatte, und sie vielleicht auch selbst hergestellt haben könnte.²⁴ Die für keltische Werkstätten charakteristischen Gegenstände auf diesem Gebiet könnte man vorläufig als Import betrachten.²⁵ Für die ethnische Bestimmung wären vor allem Nekropolen maßgebend, und Material das in ihnen gefunden würde, könnte sichere Angaben über die ethnische Herkunft vermitteln, aber solche Nekropolen sind jedoch leider im Savegebiet Slawoniens noch nicht erforscht worden.

